

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»

ФАКУЛЬТЕТ АДВОКАТУРИ

СТУДЕНТСЬКЕ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ФАКУЛЬТЕТУ АДВОКАТУРИ

АДВОКАТУРА: МИНУЛЕ, СУЧАСНІСТЬ ТА МАЙБУТНЄ

МАТЕРІАЛИ

IX Міжнародної науково-практичної конференції
(15 листопада 2019 року, м. Одеса)

Одеса
2019

*Рекомендовано до друку
Вченою радою Національного університету
«Одеська юридична академія»
(протокол № 1 від 17 жовтня 2019 року)*

Редакційна колегія:

Зиндзуверт кафедри організації судових,
пристроюваних органів та адвокатури
Баканова Н. М. (голова)
професор Поляський Ю. С.
доцент Хижняк С. С.
доцент Свіда О. Г.
доцент Ковальчук І. С.
доцент Білиця І. О.
доцент Храпенко О. О.
доцент Кіселица І. О.
старший викладач Курганський О. В.
асистент Джабурія О. О.
асистент Демченко М. О.

Адвокатура: минуле, сучасність, та майбутнє: матер. IX
Міжнар. наук.-практ. конф.: (м. Одеса, 15 листопада 2019 р.) / редкол.:
Н. М. Баканова (голова) та ін. – Одеса : «Фенікс», 2019. – 628 с.
ISBN 978-966-928-457-0

У збірнику зібрані матеріали доповідей IX Міжнародної науково-
практичної конференції «Адвокатура: минуле, сучасність, та майбутнє», яка
відбулася 15 листопада 2019 р. у Національному університеті «Одеська юридична
академія». Доповіді учасників присвячені реформуванню адвокатури та сфери
надання професійної правничої допомоги, історико-правовим питанням діяльності
адвокатури, проблемам і перспективам розвитку адвокатського саморегулювання,
питанням професійної етики та дисциплінарної відповідальності адвокатів,
захисту професійних прав адвокатів та дотримання гарантій адвокатської
діяльності, зарубіжному досвіду організації та діяльності адвокатури.

УДК 347.965(063)

ISBN 978-966-928-457-0

© НУ «Одеська юридична академія», 2019

ЗМІСТ

Вітальне слово Президента Національного університету «Одеська юридична академія»	20
Вітальне слово Голови Національної асоціації адвокатів України	21
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗДІЙСНЕННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	
Ківалов С.В. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ПРОФЕСІЙНУ ПРАВНИЧУ ДОПОМОГУ	22
Фурса С.Я., Фурса С.І. ДІЯЛЬНІСТЬ АДВОКАТІВ В СУЧАСНОМУ ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ	25
Вільчик Т.Б. АДВОКАТУРА УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ СВРОПЕЙСЬКОЇ ПРАВОВОЇ РЕФОРМИ	35
Баканова Н.М. НАПРЯМІ РОЗВИТКУ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО АДВОКАТУРУ ТА АДВОКАТСЬКУ ДІЯЛЬНІСТЬ	41
Бірюкова А.М. ЗУПИНЕННЯ ПРАВА НА ЗАНЯТТЯ АДВОКАТСЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ	45
Іванницький С.О. ЩОДО ПРОЕКТУ ЗАКОНУ УКРАЇНИ № 2303 ВІД 23.10.2019 Р.	50
Гловчук І.В. ОСОБЛИВОСТІ НАДАВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПРАВНИЧОЇ ДОПОМОГИ ДЛЯ ОСКАРЖЕННЯ ВИРОКІВ НА ПІДСТАВІ УГОД ПРО ВИЗНАННЯ ВИНУВАТОСТІ «ІНШИМ» ОСОБАМ	52
Хогинська-Пор О.З. ПІРІВАГИ ТА ПІДГОЛІКИ СПЕЦІАЛІЗАЦІЇ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	56
Летких К.В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ВСТУПНОЇ ПРОМОВИ ЗАХИСНИКА	58
Кармаліна К.Ю. РОЛЬ АДВОКАТА В МЕДІАЦІЇ	61

Свида О.Г. ІНСТИТУТ ПРИСЯГИ АДВОКАТА: ОКРЕМІ АСПЕКТИ	66
Світлоцька В.О. МІЖНАРОДНІ ТА СВІТОВІ СТАНДАРТИ АДВОКАТУРИ: НАЦІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ	68
Козлов О.О. ЗМІНИ ПОРЯДКУ ПОВІДОМЛЕННЯ АДВОКАТІВ ПРО ПІДОЗРУ В СВІТЛІ РЕАЛІЗАЦІЇ ГАРАНТІЙ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	72
Джабурін О.О. ЩОДО ЗДІЙСНЕННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДСТАВІ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ	74
Островська М.А. ПОДПОВАННЯ НА АДВОКАТІВ ЯК ІНСТРУМЕНТ СУЧАСНОЇ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	78
Татаренко О.Ю. ЩОДО ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ АДВОКАТОМ ПРАВА ПОСВІДЧУВАТИ КОПІЇ ДОКУМЕНТІВ В АДМІНІСТРАТИВНИХ СПРАВАХ	82
Фешак Н.М. СВОБОДА СЛОВА АДВОКАТА В ЗАЛІ СУДУ І ПОЗА НИМ	85
Цимбал М.О. ОКРЕМА УХВАЛА СУДУ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВПЛИВУ НА АДВОКАТА	89
Білиця І.О. ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ АДВОКАТІВ	91
Горбань Н.С. ГАРАНТІЇ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ	94
Добровольська В.В. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАДАВАННЯ АДВОКАТОМ БЕЗОПЛАТНОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ	98
Ковальчук І.С. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПРОБЛЕМИ НАДАВАННЯ АДВОКАТАМИ БЕЗОПЛАТНОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ	102
Кубасико А.В. ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ АДВОКАТСЬКОГО ЗАПИТУ ЯК СПОСІБ ЗБОРУ ДОКАЗІВ АДВОКАТОМ	104
Храпенко О.О. ІМІДЖ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО АДВОКАТА	107

Пестерчук Л.П. ДІЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ АДВОКАТІВ	109
Питомець А.В. РОЗ'ЯСНЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНИМ СУДОМ СКАСУВАННЯ АДВОКАТСЬКОЇ МОНОПОЛІЇ	113
Булук А.О. ПУБЛІЧНИЙ ВИСТУП АДВОКАТА: СЕКРЕТИ УСПІХУ	117
Кравченко О.В. ЩОДО ШЛЯХІВ ВДОСКОНАЛЕННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	120
Фоміна О.І. ДО ПИТАННЯ ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТІВ МІЖ АДВОКАТОМ ТА КЛІЄНТОМ	122
Шаповал А.О. УЧАСТЬ АДВОКАТА (ЗАХИСНИКА) ПІД ЧАС ОГЛЯДУ ТА ОБШУКУ ГРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	124
Лисимова О.А. УЧАСТЬ АДВОКАТА У НАДАВАННІ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ ПРИ РОЗІРВАННІ ШІЛЮБУ	127
Антоненко П.А. ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ТАСМІННИЦІ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ	131
Антошко В.І. ПРОБЛЕМИ ДОСТУПУ ДО ПРОФЕСІЇ АДВОКАТА	134
Аріанур Л.А. ДО ПРОБЛЕМАТИКИ ГОНОРАРУ АДВОКАТА ТА ВІДШКОДУВАННЯ СУДОВИХ ВИТРАТ НА ПРОФЕСІЙНУ ПРАВНИЧУ ДОПОМОГУ	138
Афрамчук А.О., Монаку В.В. ПРАВОВИЙ СТАТУС ПОМІЧНИКА АДВОКАТА: СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ	142
Бергалави Д.М. ПРОБЛЕМИ КОМПЕНСАЦІЇ ВИТРАТ НА ПРОФЕСІЙНУ ПРАВНИЧУ ДОПОМОГУ	146
Беспалова А.Д. АДВОКАТУРА В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ПРОФЕСІЙНУ ПРАВНИЧУ ДОПОМОГУ В УКРАЇНІ	149

Білозір Я.О. АДВОКАТСКА ДІЯЛЬНІСТЬ В ПЕРІОД РЕФОРМУВАННЯ	152
Біфорт О.М. СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ «ПРАВОВА» ТА «ПРАВНИЧА» ДОПОМОГА У КОНТЕКСТІ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	155
Бойко М.І. РОЛЬ ТА МІСЦЕ АДВОКАТА В ПРОЦЕСІ МЕДІАЦІЇ	157
Бокарьова М.В. АДВОКАТ В МЕДІАЦІЇ	160
Борусь О.М. ПРОБЛЕМАТИКА СКАСУВАННЯ АДВОКАТСЬКОЇ МОНОПОЛІЇ	162
Босова Ю.С. ПРОФЕСІЙНА ДЕФОРМАЦІЯ ЯК ОДНА З ВАЖЛИВИХ ПРОБЛЕМ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	165
Буйнович Ю.І. ЗДІЙСНЕННЯ В УКРАЇНІ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТОМ ІНОЗЕМНОЇ ДЕРЖАВИ	166
Бурчак А.О. МЕДІАЦІЯ ЯК НАПРЯМ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	168
Буюкліська А.С. ПРОБЛЕМА МОНОПОЛІЇ АДВОКАТУРИ В НАДАННІ ПРАВНИЧОЇ ДОПОМОГИ	171
Василенко О.С. СКАСУВАННЯ АДВОКАТСЬКОЇ МОНОПОЛІЇ: РИЗИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	173
Власюк Т.Ю. ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА В УКРАЇНІ	176
Голованюк О.В. ДО ПИТАННЯ СКАСУВАННЯ АДВОКАТСЬКОЇ МОНОПОЛІЇ	179
Гририк Є.О. АДВОКАТ ЯК СУБ'ЄКТ НАДАННЯ ПРАВНИЧОЇ ДОПОМОГИ НА ПРОФЕСІЙНІЙ ОСНОВІ	181
Гембарівська Ю.М., Палійчук Ю.О. ДОЦІЛЬНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ АДВОКАТОЛОГІЇ ЯК САМОСТІЙНОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ У ЮРИДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ	184

Гусушева К.С., Волохова В.М. УЧАСТЬ АДВОКАТА У КОЛЕКТИВНИХ ПОЗОВАХ	186
Гудима В.С. ЗАБОРОНИ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА	189
Гурська Г.О. ПРОБЛЕМИ НОРМАТИВНОГО ЗАКРІПЛЕННЯ ПРАВ ТА ОБОВ'ЯЗКІВ АДВОКАТА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	191
Гучканюк Г.Ю. ПРАВОВІ ГАРАНТІЇ АДВОКАТІВ В УКРАЇНІ	194
Данелюк Х.О., Пахолчак В.П. ЩОДО ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «АДВОКАТСЬКА ТАСМІНІЦЯ»	197
Данишко І.В. ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА В УКРАЇНІ	198
Діленко Д.Г. ОСОБЛИВОСТІ СТАЖУВАННЯ В АДВОКАТУРІ	202
Діліч О.-М.Ю. ДО ПИТАННЯ ПРО СКАСУВАННЯ АДВОКАТСЬКОЇ МОНОПОЛІЇ В УКРАЇНІ	204
Драчик О.О. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ АДВОКАТА В УКРАЇНІ	206
Дрига С. В. КВАЛІФІКАЦІЙНИЙ ІСПИТ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ДЛЯ НАБУТТЯ СТАТУСУ АДВОКАТА	209
Дурович А.А. ДО ПИТАННЯ ПРО ПОРЯДОК НАБУТТЯ СТАТУСУ АДВОКАТА В УКРАЇНІ	211
Диченко Р.П. ПРОБЛЕМИ ПИТАННЯ НАДАННЯ ВТОРИННОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ	215
Сфізіова В.А. ПРОБЛЕМАТИКА РЕАЛІЗАЦІЇ АДВОКАТСЬКОГО ЗАПИТУ В УКРАЇНІ	218
Жеребцова К.Ю. ДО ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ АДВОКАТІВ	221
Валорожна С.В. ДО ПИТАННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ТАСМІНІЦІ	224

Іванова А.І. до питання порушення прав адвокатів	227
Іванова А.В. медіація як спосіб вирішення конфлікту та напруг у діяльності адвоката	229
Іванова Ю.І. до питання про виникнення конфлікту інтересів в діяльності адвоката	231
Каніщук А.В. підвищення кваліфікації адвокатів: актуальні питання	233
Кілієвич Д.В. ключова роль адвокатури у забезпеченні дотримання та реалізації принципу верховенства права	237
Кісілюк Д.Б., Драй Д.І. особливості скасування адвокатської «монополії» в Україні	239
Киячок К.І. гарантії дотримання принципу конфіденційності в діяльності адвоката	241
Ковальчук К. К. забезпечення гарантій адвокатської діяльності	244
Коваленко С.І. проблемні аспекти захисту адвокатом своїх професійних прав	246
Коваленко С.І. участь адвоката в процесі сімейної медіації	249
Ковтуняк А.О. реалізація принципу конфіденційності в професійній діяльності адвоката	252
Козаченко Я.В. проблемні аспекти взаємного ознайомлення сторін кримінального провадження з матеріалами в контексті принципу змагальності сторін	255
Кондріч В.В. законодавче регулювання порядку підвищення кваліфікації адвоката в Україні	259

Купцова А.М. адвокатська монополія: переваги та недоліки	262
Курочкіна А.А. адвокатська тасмніція: проблеми збереження у практичній діяльності	264
Лещенко Л. С. іфективність діяльності адвоката як складова правозахисної функції	266
Ступник А.О. правове положення помічника адвоката	268
Малахатко Д.К. адвокатська тасмніція як правова гарантія адвокатської діяльності	271
Мендусь Н. В. іnezалежність як одна з засад адвокатської діяльності	273
Миллиука Л. Р., Слюсарчук Д.Д. особливості маркетингу в адвокатській діяльності	275
Митрик А.І. скасування адвокатської монополії: крок назад?	277
Мокрицька А.П. перспективи вдосконалення адвокатури в Україні на прикладі окремих законопроектів	280
Мосунова А. А. набуття права на заняття адвокатською діяльністю в Україні та правові проблеми його реалізації	282
Остаповець Л.Ю., Коваль К.В. до питання адвокатської монополії в Україні	285
Паскаль В.В. адвокатський запит в Україні	287
Підбереза О.О. проблеми здійснення захисту прав засуджених в рамках перегляду судових рішень за виключними обставинами	289
Підайча Н.Я. запровадження міжнародних стандартів адвокатури у національне законодавство	293

Підлюба К.І. ПЕРЕВАГИ ТА ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛІЗАЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА В СИСТЕМІ АЛЬТЕРНАТИВНОГО (ПОЗАСУДОВОГО) ВИРІШЕННЯ СПОРУ	296
Платонова К.Д. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ОПОДАТКУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА ЯК САМОЗАНЯТОЇ ОСОБИ	298
Подольський Ю.В., Лук'яничук С.М. ІНСТИТУТ АДВОКАТСЬКОЇ ГАСМІНЦІ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ПРОБЛЕМИ ПИТАННЯ	301
Позомко І.С., Копица К.В. ДО ПИТАННЯ ПРО АДВОКАТСЬКОГО ДОСЬ	303
Пухляк Л.В. ПОРУШЕННЯ ПРИНЦИПУ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЯК ОДНА З ОСНОВНИХ ПЕРЕШКОД ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНСТИТУТУ АДВОКАТУРИ	305
Ролісес Торрес Д.В. УЧАСТЬ АДВОКАТА У СПРАВАХ ПРО ЗАХИСТ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	308
Румишова С.П., Лисенко А.О. ДО ПИТАННЯ ГОНОРАРУ УСПІХУ	310
Семенко Н.Ю. ОСОБЛИВОСТІ УЧАСТІ АДВОКАТА ЯК ПРЕДСТАВНИКА ЗАЯВНИКА У СВОРОСЕЙСЬКОМУ СУДІ З ПРАВ ЛЮДИНИ	313
Серета Я.Ю., Герасименко А.А. ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ АДВОКАТІВ УКРАЇНИ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ	316
Сорова А.В. НОВІ ПРАВИЛА ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ АДВОКАТА	320
Сидорчук Б.В. ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТУРИ	323
Смирнова М. К. УЧАСТЬ АДВОКАТІВ У ПРОЦЕДУРІ МЕДІАЦІЇ: ЗАУВАЖЕННЯ ТА ПРОПОЗИЦІЇ	325
Соколова М.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИНЦИПУ НЕЗАЛЕЖНОСТІ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СУЧАСНИХ РЕАЛІЯХ	329
Статук А.Ю., Лигун Т.В. ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ АДВОКАТІВ В УКРАЇНІ	332
Stoyanova V., Chuprina K. PROFESSIONAL DEFORMATION OF ADVOCATES LEGAL CONSCIOUSNESS	335
Терновський М.А. РОЗВИТОК ЗАКОНОДАВСТВА ПРО АДВОКАТУРУ В СВІТЛІ СУДОВО-ПРАВОВОЇ РЕФОРМИ	338
Тетенко О.І. ПИТАННЯ СКАСУВАННЯ ВИКЛЮЧНОГО ПРАВА АДВОКАТІВ НА ПРЕДСТАВНИЦТВО ІНТЕРЕСІВ ОСОБИ У СУДІ	341
Тіхенко В.О. АДВОКАТ ЯК СУБ'ЄКТ НАДАВАННЯ БЕЗОПЛАТНОЇ ДОПОМОГИ В КОНТЕКСТІ ПРЕЦЕДЕНТНОЇ ПРАКТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ	343
Тихолаз П.А. ЩОДО ЗАБОРОНИ ВТРУЧАННЯ У ПРАВОВУ ПОЗИЦІЮ АДВОКАТА	346
Торговицька Д.С. СКАСУВАННЯ АДВОКАТСЬКОЇ МОНОПОЛІЇ ЗА І ПРОТИ ПРОБЛЕМИ НАДАВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПРАВНИЧОЇ ДОПОМОГИ В УКРАЇНІ	349
Тоцька В.С. ПРОБЛЕМИ НАДАВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПРАВНИЧОЇ ДОПОМОГИ В УКРАЇНІ	352
Цабій Н.О. АДВОКАТСЬКА ГАСМІНЦІЯ ЯК ОДНА З ГАРАНТІЙ НЕЗАЛЕЖНОЇ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	354
Чорноліда А. В. ЩОДО НЕСУМІСНОСТІ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ІНШИМИ ВИДАМИ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	358
Шевченко О.В. СКЛАДЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ІСТІНУ: ІСТІНЮЧІ ПРОБЛЕМИ ТА ПІЛЯХ ІХ ПОДОЛАВАННЯ	360
Шани В.М. СИСТЕМА БЕЗОПЛАТНОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ В УКРАЇНІ: ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	363
Шнирська М.З. ПРИНЦИП НЕЗАЛЕЖНОСТІ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ЗАПОРУКА УСПІШНОЇ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ	366

Яценко В.В., Рабєко М. М. ЩОДО ПРОТЕСТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	369
Білоус К.В., Тимина А.О. ДЕЯКІ АСПЕКТИ РЕФОРМУВАННЯ АДВОКАТУРИ УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ.....	371
РЕАЛІЗАЦІЯ ЗАВДАНЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ	
Каденко О.О. ДО ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ АДВОКАТУРИ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ.....	375
Серебро М.В. АДВОКАТСЬКЕ БЮРО ЯК ФОРМА ПОЛЕТШЕННЯ ПОДАТКОВОГО НАВАНТАЖЕННЯ ДЛЯ АДВОКАТА.....	379
Бєла В.Г. СУЧАСНІ ЗАВДАННЯ АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	382
Братєль Л.Г. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	386
Вєнцурик Д.П. ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	388
Дєтєсюк К.С. МЕХАНІЗМ ТА ПРОБЛЕМАТИКА СТВОРЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО БЮРО ЩОДО СКЛИКАННЯ КОНФЕРЕНЦІЇ АДВОКАТІВ РЕГІОНУ.....	391
Жикова Я.В. НААУ ЯК ПРЕДСТАВНИК ІНТЕРЕСІВ АДВОКАТІВ УКРАЇНИ НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ.....	393
Кабанова Я.В., Слободяник С.М. СТРАТЕГІЯ ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ ТА КЛЮЧОВІ НАПРЯМКИ ДІЯЛЬНОСТІ НААУ.....	396
Петраш А.В. ДО ПИТАННЯ ОБОВ'ЯЗКОВОГО ЧЛЕНСТВА АДВОКАТІВ УКРАЇНИ В НАЦІОНАЛЬНІЙ АСОЦІАЦІЇ АДВОКАТІВ УКРАЇНИ.....	398
Шєвчук О.О. ДІЯРІЄДЛА ФІНАНСУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АСОЦІАЦІЇ АДВОКАТІВ УКРАЇНИ.....	401
ПРОФЕСІЙНА ЕТИКА ТА ДИСЦИПЛІНАРНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АДВОКАТІВ	
Овчарєнко О.М. ДИСЦИПЛІНАРНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АДВОКАТА: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ.....	404
Хижняк С.С. ПРИНЦИПІ ПРІОРИТЕТУ ІНТЕРЕСІВ КЛІЄНТА У РОБОТІ АДВОКАТА.....	408
Чєкмарьова Л.Ю. АКТУАЛЬНІСТЬ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ПРИНЦИПІВ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ ТА ПРОФЕСІЙНОГО МАЙНОВОГО ЗАХИСТУ АДВОКАТА.....	411
Фляжєнікова Я.В. ЕТИЧНА СКЛАДОВА ГОНОРАРУ УСПІХУ АДВОКАТА.....	414
Алєксєєвич І., Грінєшина С. ЕТИКА АДВОКАТА ЯК ВИД ПРОФЕСІЙНОЇ ЕТИКИ ЮРИСТА.....	417
Биковєський Г.В. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РЕКЛАМИ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ.....	419
Бобовєська М.К., Тєкєченко А.М., ПОНЯТТЯ ТА ЗНАЧЕННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ЕТИКИ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА.....	423
Божко К. В. ПОНЯТТЯ АДВОКАТСЬКОЇ ЕТИКИ ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА.....	426
Бондарєнко С.А., Бєлєзєл Д.А. ЩОДО ПИТАННЯ ПРО ПРИТЯГНЕННЯ АДВОКАТА ДО ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	427
Бугор Х. В., Дерко В.Р. ПРИНЦИП ЧЕСНОСТІ ТА ДОБРОПОРЯДНОЇ РЕПУТАЦІЇ АДВОКАТА ЯК НОВЕЛА ПРАВИЛ АДВОКАТСЬКОЇ ЕТИКИ.....	430
Вишєвєська Л.С. ПРИНЦИП КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ В АДВОКАТСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	432

Вовченко М.М. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ АДВОКАТА	435
Главчева А.Е. ДО ПИТАННЯ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ АДВОКАТСЬКОЇ ЕТИКИ	437
Гончаренко К.В. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПОРЯДКУ ПРИТЯГНЕННЯ АДВОКАТА ДО ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	439
Гончарук В.І. ПРИНЦИПИ АДВОКАТСЬКОЇ ЕТИКИ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА	443
Гордіснюк В.В. ДО ПИТАННЯ ПОВЕДІНКИ АДВОКАТІВ ПОЗА МЕЖАМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	447
Дісенко О.О. ПРОФЕСІЙНА ЕТИКА У ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА	448
Кандиба А.В. ВПЛИВ ЕТИКИ НА ПРОФЕСІОНАЛЬНУ ПОВЕДІНКУ АДВОКАТА	451
Клишко М. А. АДВОКАТСЬКА ТАСМНИЦЯ	454
Коліницький М.К. ПРОБЛЕМАТИКА ПОВЕДІНКИ АДВОКАТА У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ	456
Коларевич В.Ж. ПРИНЦИП УНИКНЕННЯ КОНФЛІКТУ ІНТЕРЕСІВ У ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА	459
Коломієць В.М. АДВОКАТСЬКА ЕТИКА В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	461
Кулик І.В. ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ЕТИКИ АДВОКАТА	464
Лещинши Я.В. ПОНЯТТЯ АДВОКАТСЬКОЇ ТАСМНИЦІ В УКРАЇНІ: ОСНОВНІ ПРОБЛЕМАТИКИ	465
Магденко С.В. ПРИНЦИПИ АДВОКАТСЬКОЇ ЕТИКИ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	469

Матур М.Я. ВІДЛИ ДИСЦИПЛІНАРНИХ СТЯГНЕНЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ В АДВОКАТУРІ	472
Малюга В.В., Язжик В.С. МОРАЛЬНА СКЛАДОВА АДВОКАТСЬКОЇ ТАСМНИЦІ ТА ЇЇ ПОРУШЕННЯ	475
Манжос К.О. ПРАВИЛА АДВОКАТСЬКОЇ ЕТИКИ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТІВ	477
Махова А.М. НАПРЯМИ ПОПЕРЕДЖЕННЯ НЕНАЛЕЖНОГО ВИКОНАННЯ АДВОКАТАМИ СВОЇХ ПРОФЕСІЙНИХ ОБОВ'ЯЗКІВ	479
Нінічук В.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИНЦИПУ УНИКНЕННЯ КОНФЛІКТУ ІНТЕРЕСІВ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	482
Новікова Д.В. АДВОКАТСЬКА ТАСМНИЦЯ ТА ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ЇЇ РОЗГЛОШЕННЯ	484
Петрученко Д.Р. ДО ПИТАННЯ ПРО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «АДВОКАТСЬКА ЕТИКА»	486
Пилипчук В.Л. ПРИНЦИПИ АДВОКАТСЬКОЇ ЕТИКИ ЯК ОРІЄНТИР У РОБОТІ АДВОКАТА	489
Питомець М.А. АДВОКАТСЬКА ЕТИКА В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	492
Піскун Д. О. ЕТИЧНІ ЗАСАДИ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	496
Полінук М.П., Голінько В. І. ЗОВНІШНІЙ ВИГЛЯД АДВОКАТА В УКРАЇНІ	498
Рибачук О.І. РОЛЬ РИТОРИКИ В ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА	501
Рева Ю.В. ДИСЦИПЛІНАРНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АДВОКАТА: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ	505

Ревенко Т.А., Орлова В.Я. ПРОБЛЕМИ ДОТРИМАННЯ КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ В АДВОКАТСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	509
Ровенко Л.В. ПРИНЦИП УНИКНЕННЯ КОНФЛІКТУ ІНТЕРЕСІВ В АДВОКАТСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	511
Сіваченко В.О. ОСОБЛИВОСТІ ДОТРИМАННЯ АДВОКАТОМ ЕТИЧНИХ ПРАВИЛ В ІНТЕРНЕТ МЕРЕЖІ.....	515
Селух С.М., Лебеленко А.Ю. АДВОКАТ І СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ: УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ.....	518
Скрипка О.О. АДВОКАТСЬКА ЕТИКА В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ.....	520
Скрипченко Г. В. СУЧАСНЕ РОЗУМІННЯ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ АДВОКАТА.....	523
Удовченко А.Ю. НОРМИ ПОВЕДІНКИ АДВОКАТІВ У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	525
Філіпенко Д.С. ПРОБЛЕМИ АДВОКАТСЬКОГО ЗАПИТУ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ.....	528
Шевченко С.Д. ПОНЯТТЯ АДВОКАТСЬКОЇ ЕТИКИ, ЇЇ ЗНАЧЕННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТІВ.....	530
Колосенко А.А. ДОТРИМАННЯ ЕТИЧНИХ НОРМ АДВОКАТАМИ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ.....	533
ІСТОРИКО-ПРАВОВІ ПИТАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТУРИ	
Горovenko A.B., Garbuz A.Yu. АДВОКАТУРА ЗА СУДОВОЮ РЕФОРМОЮ 1864 РОКУ.....	536
Запчук Д.О. ЗНАЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЖІНОК-АДВОКАТІВ В УКРАЇНІ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ.....	538
Ісько Д.С. АДВОКАТУРА НА ТЕРЕНАХ УКРАЇНИ: ЇЇ МИНУЛЕ ТА СЬОГОДЕННЯ.....	540

Кіслюк В.М. РОЛЬ ЖІНКИ В АДВОКАТУРІ УКРАЇНИ.....	543
Лисенко А.В. ВІДОМІ УКРАЇНСЬКІ ЗАРУБІЖНІ АДВОКАТИ СЬОГОДЕННЯ.....	545
Мельничук Д.Р. ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ ІНСТИТУТУ АДВОКАТУРИ ПІСЛЯ СУДОВОЇ РЕФОРМИ 1864 РОКУ.....	548
Полілопа В.В. К ВОПРОСУ О СТОАНОВЛЕННИ И РАЗВИТИИ АДВОКАТУРЫ В ДРЕВНЕМ РИМЕ.....	551
Фокіна В.В. РОЗВИТОК АДВОКАТУРИ В СТАРОДАВНЬОМУ РИМІ.....	554
Чекал Д.О. ЩОДО ВНЕСКУ ОДЕСЬКИХ АДВОКАТІВ У РОЗРОБКУ ПРАВИЛ АДВОКАТСЬКОЇ ЕТИКИ.....	557
Шаповалова О.С. РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ АДВОКАТУРИ НА ШЛЯХУ ДО ПОБУДОВИ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.....	559
Шевчук Д.О. РОЗВИТОК АДВОКАТУРИ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ.....	562
Яценюк О.Р. ОСОБЛИВОСТІ СТОАНОВЛЕННЯ АДВОКАТУРИ ЗА ЧАСІВ ПЕРВІСНОГО СУСПІЛЬСТВА.....	564
ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТУРИ	
Roy Kristiansen, I.O. Kisitsyna CONFLICT OF INTERESTS IN ADVOCATE ACTIVITY IN USA AND NORWAY: COMPARATIVE ANALYSIS.....	567
Малырук О.С., Курганский А.В. САМОПРЕДСТАВИТЕЛЬСТВО В СУДАХ И МОНОПОЛИЯ АДВОКАТУРЫ В СТРАНАХ ЕВРОПЫ.....	571
Brandman K., Demenchuk M. BAR EXAMINERS: COMPARATIVE ANALYSIS.....	573
Владимирская В.В. ВІМОГИ ДО ОСОБИ, ЯКА ПРЕТЕНДУЄ НА ЗАНЯТТЯ АДВОКАТСЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ У КРАЇНАХ ПОСТРАДІАНСЬКОГО ПРОСТОРУ.....	575

Гарбуз А.Ю., Горюченко А.В. СВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД У РЕГУЛЮВАННІ ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПУ КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ В АДВОКАТСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	577
Глевич М.В. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ МОДЕЛЕЙ АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ	579
Грабова Н.І. ДО ПИТАННЯ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОДЕЛІ АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ	582
Деле С.Г. ДОПУСК ДО АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ АДВОКАТІВ- ІНОЗЕМЦІВ: АНАЛІЗ ЗАРУБІЖНОЇ ПРАКТИКИ	584
Духневич А.А. АДВОКАТУРА США: ЗРАЗКОВИЙ ДОСВІД	587
Клименко Г.О. ВИМОГИ ДО ОСІБ, ЩО ВИЯВИЛИ БАЖАННЯ СТАТИ АДВОКАТОМ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ ІЗ ЗАКОНОДАВСТВОМ КРАЇН СВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	589
Клишину А.С. МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ЩОДО ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПРАКТИКИ В АДВОКАТУРІ	593
Фурасла Л. І. МЕДІАЦІЯ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ В АДВОКАТСЬКІЙ ПРАКТИЦІ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН	595
Костенко В.О., Бордун О.В. МОНОПОЛІЯ АДВОКАТУРИ В УКРАЇНІ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ	598
Колесник А.В., Кучеренко А.В. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ФОРМИ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В НІМЕЧЧИНІ	600
Копаш А.О. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ЗАХИСТУ ПРАВ АДВОКАТІВ ЗА МІЖНАРОДНО- ПРАВОВИМИ СТАНДАРТАМИ	604
Матюшко Р.А. ПРИНЦИП СПРАВЕДЛИВОГО СТАВЛЕННЯ ДО КЛІЄНТІВ У ПИТАННЯХ ГОНОРАРУ: СВІТОВИЙ ДОСВІД	606
Мурашкевич Н.В. МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ РЕГУЛЮВАННЯ АДВОКАТУРИ ТА АДАПТАЦІЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ	608
Нагорна В.М. ПОРЯДОК ТА УМОВИ НАБУТТЯ СТАТУСУ АДВОКАТА В КРАЇНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ТА УКРАЇНІ	612
Павленко В.С. ПРАВОВИЙ СТАТУС АДВОКАТА ІНОЗЕМНОЇ ДЕРЖАВИ В УКРАЇНІ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ	616
Павлюченко О.Є. ІНСТИТУТ АДВОКАТУРИ В УКРАЇНІ ТА В КИТАЙСЬКІЙ НАРОДІЙ РЕСПУБЛІЦІ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ	618
Юхимчук К.І. ЗОВНІШНІЙ ВИГЛЯД АДВОКАТА: НАЦІОНАЛЬНИЙ І МІЖНАРОДНИЙ ПОГЛЯД	621
Щербина О.В. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІВ АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН	624

РЕАЛІЗАЦІЯ ЗАВДАНЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Каценко О.О.

адвокат, член Ради адвокатів України,
аспірантка кафедри організації судових, правоохоронних органів та
адвокатури Національного університету «Одеська національна академія»

ДО ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ АДВОКАТУРИ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Держава знаходиться на етапі формування нового правового обґрунтування діяльності адвокатури, яка за час свого існування отримала велику значимість. При цьому значення інституту адвокатури зростає, оскільки адвокатура є своєрідним «буфером», який врівноважує інтереси громадянського суспільства з потребами та можливостями держави [1, с. 368-369]. Зазначене підтверджується й першочерговою увагою законодавця до питань реформування адвокатури, яка, крім іншого, здобула свого втілення у динамічному процесі зміни конституційного законодавства про адвокатуру [2].

Особливого значення у цьому контексті має зростання й законодавчо визначених і практично реалізованих ролі та значення Національної асоціації адвокатів України, як єдиної професійної організації, яка об'єднує всіх адвокатів України, а також органів адвокатського самоврядування, через які вона діє [3].

Водночас, процес реформування інституту адвокатури поєднаний із поглибленням передко суб'єктивної критики діяльності Національної асоціації адвокатів України, яка, на жаль, тлумачиться на підтримку тих чи інших законопроектів щодо адвокатури [4; 5; 6; 7].

Зокрема, на думку А. Костіна та О. Подчерковного, ініціатива законодавчих змін у правовому регулюванні інституту адвокатури є реакцією суспільства на внутрішні проблеми адвокатури, серед яких намагання вибудувати жорстку вертикаль прийняття рішень в системі адвокатського самоврядування, недостатньо ефективні, але витратні заходи щодо підвищення кваліфікації адвокатів, надмірна централізація саморегулюючих функцій органів, що призвела до послаблення зв'язку адвокатів з органами адвокатського самоврядування, поглиблена неспівмірність обсягу обов'язків адвокатів та зворотної підтримки адвокатів з боку відповідних органів, оголила проблему розбіжності між витратами на утримання органів

в середньостроковій перспективі, за наявності таких умов, як сильна судова система, достатній рівень соціально-економічного розвитку, коректні на практиці процедури одержання статусу адвоката, зменшення кількості закладів вищої освіти, що забезпечують підготовку правників до спеціальних профільних закладів, встановлення адвокатської монополії стане доцільним та, більш того, необхідним кроком в контексті утвердження правової держави.

Список використаної літератури:

1. Проект Закону про внесення змін до Конституції України (щодо скасування адвокатської монополії) №1013 від 29.08.2019 р. URL: <https://iprostat.gada.gov.ua>.
2. Варфоломєєва Т.В. Реформа адвокатури – запорука належного захисту прав і свобод людини. Вісник Академії адвокатури України. 2010. Вип. 3 (19). С. 12–19.
3. Конституція України: Закон України № 254к/96-ВР від 28.06.1996. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. ст. 141
4. Шевелюк Л. Влив конституційно-правової реформи в Україні на адвокатуру. Підприємництво, господарство і право. 2017. №8. С. 189-192.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» Храпенко Олена Олегівна

адвокатського самоврядування та прозорістю й ефективністю витрачання відповідних коштів тощо [4].

У своїх публікаціях І. Рафальська критикує діяльність Національної асоціації адвокатів України та вважає, що зміна законодавства може вирішити окреслені нею проблеми [5].

І. Костін, обґрунтовуючи доцільність законодавчих змін функціонування інституту адвокатури, зазначає, що однією із виняткових проблем є існування жорсткої підпорядкованості регіональних рад адвокатів Національній асоціації адвокатів України [6].

М. Аракелян, погоджуючись із думкою адвокатів-практиків, відзначає, що сьогодні існує необхідність визначення нових векторів подальшого розвитку адвокатури, що зумовлено загостренням політичної ситуації, впливом зовнішніх загроз і внутрішніх ризиків тощо [1, с. 378].

Не заперечуючи права адвокатів та інших осіб на критику діяльності Національної асоціації адвокатів України й органів адвокатського самоврядування, поділяючи позицію щодо необхідності пошуку нових векторів подальшого розвитку адвокатури, вважаємо за необхідне звернути увагу на наступне.

Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» визначено, що Національна асоціація адвокатів України є професійною організацією, яка об'єднує всіх адвокатів України, утворюється з метою забезпечення реалізації завдань адвокатського самоврядування та діє через організаційні форми адвокатського самоврядування. Організаційними формами адвокатського самоврядування є конференція адвокатів регіону, рада адвокатів регіону, Рада адвокатів України, з'їзд адвокатів України. Також адвокатське самоврядування здійснюється через діяльність конференцій адвокатів регіону, рад адвокатів регіону, кваліфікаційно-дисциплінарних комісій адвокатури, Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури, ревізійних комісій адвокатів регіонів, Вищої ревізійної комісії адвокатів України, з'їзду адвокатів України. Кожен із адвокатів, який обраний відповідно до процедури, встановленої цим законом [3].

Отже, Національна асоціація адвокатів України об'єднує всіх адвокатів України та діє через органи, які діють для адвокатів, сформовані адвокатами, у яких представлені всі адвокати і працюють ними обрані представники.

Аналіз завдань органів адвокатського самоврядування та Національної асоціації адвокатів України [3] дозволяє стверджувати, що перші виконують основні функції самоврядування, а друга – забезпечує таке виконання, а також представляє адвокатуру у різного виду правовідносинах. При цьому органи адвокатського самоврядування є виконавцями конкретно визначених функцій самостійного вирішення адвокатами своїх корпоративних питань, а Національна асоціація адвокатів України є формою об'єднання всіх

адвокатів, її функціонування – способом забезпечення діяльності органів адвокатського самоврядування.

Зазначимо, що адвокати, органи адвокатського самоврядування, Національна асоціація адвокатів України у взаємвідносинах між ними та у їхній сукупності щодо будь-яких інших суб'єктів не перебувають у відносинах підпорядкування. Відносно адвокатів органи адвокатського самоврядування є виконавцями їх волі та представниками, переважно, але не виключно, у внутрішніх корпоративних відносинах, а Національна асоціація адвокатів України є організатором виконання їх волі та представником, переважно, але не виключно, у зовнішніх відносинах.

В будь-якому випадку, джерелом та метою такої системи організації інституту адвокатури, як професійної корпорації, є самі адвокати, хоча, як слушно зазначила Н. Бакаєнова, кінцевим вигодонабувачем є суспільство [8, с. 6].

Зокрема, рішення про найбільш критиковані порядки доступу до професії адвоката, стажування, підвищення кваліфікації, здійснення дисциплінарного провадження тощо були прийняті Радою адвокатів України, яка складається з адвокатів – представників, обраних адвокатами регіонів (на конференціях адвокатів регіонів) та адвокатами України (на з'їзді адвокатів України); рішення регіональних органів адвокатського самоврядування про застосування таких актів приймаються адвокатами – представниками, обраними адвокатами цього регіону.

Тобто, будь-що позитивне та негативне в системі адвокатського самоврядування в Україні та таке, що існує не в площині її моделі, а в площині реалізації цієї моделі, є проявом волевиявлення самого адвокатського співтовариства.

Незгода із діяльністю членів органів адвокатського самоврядування, в тому числі і особливо в частині прийнятих ними рішень, визначає потребу реалізації права незгодних обирати і бути обраними до органів адвокатського самоврядування, а не потребу зміни законодавства в частині моделі органів адвокатського самоврядування чи, тим більше, щодо всього інституту адвокатури.

Означена підміна понять при критичній діяльності органів адвокатського самоврядування призводить до того, що негативні судження окремих адвокатів (інших осіб) про діяльність конкретних адвокатів – членів органів адвокатського самоврядування, обраних більшістю адвокатів держави або регіону (і, як правило, на другий строк календів поспіль), трансформуються у лоzungи про недоцільність об'єднання адвокатів у єдину професійну організацію, про можливість радикального реформування всього інституту адвокатури. Тим більше, за критерієм об'єкта, невідрізаного є критика Національної асоціації адвокатів України, яка є лише формою об'єднання всіх адвокатів, яка діє виключно через самих адвокатів або обраних ними представників.

АДВОКАТСЬКЕ БЮРО ЯК ФОРМА ПОЛЕГШЕННЯ ПОДАТКОВОГО НАВАНТАЖЕННЯ ДЛЯ АДВОКАТА

Не дивлячись на те, що адвокатура сьогодні розвивається так швидко, що починає ставати не тільки сферою людської діяльності, а й інтелектуального інтелекту [1], та все ж насухаються питання пробутності такої діяльності, що нерозривно пов'язані із державним регулюванням її оподаткування.

Після отримання свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю у кожного адвоката постає логічне питання: яку з організаційних форм адвокатської діяльності обрати для себе? Такі форми передбачені ч.3 ст. 4 ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (індивідуальна адвокатська діяльність, адвокатське бюро чи адвокатське об'єднання). При цьому профільний закон описує відмінності між цими організаційними формами дещо спрощено, акцентуючи увагу на принциповому розмежуванні індивідуального чи колективного початку, форм фізичної чи юридичної особи, кількості можливих залучених у адвокатську діяльність осіб тощо. Але найбільш актуальним вбачається аспект обов'язкових фінансових платежів, який регламентується вже іншим нормативно-правовим актом – Податковим кодексом України (далі – ПКУ).

Більшість адвокатів в Україні здійснюють свою діяльність індивідуально.

На думку А.Б. Романюка очевидно перевагою такої форми є те, що адвокат, будучи членом, частиною єдиного загальнодержавного професійно-організаційного утворення (адвокатури), тим не менше у своїх повсякденних питаннях організації власної діяльності – повністю самостійний. Адвокат може на власний розсуд визначати місце своєї професійної діяльності, вирішувати кадрові питання, планувати свій робочий час та час відпочинку [2].

Але вбачається, що істинні мотиви адвокатів є більш прагматичними при виборі такої форми діяльності, адже вона є максимально простою з точки зору її формалізації, на відміну від бюро та об'єднання, які передбачають необхідність створення юридичної особи, проведення відповідних реєстраційних дій, у випадку об'єднання ще і знаходження компаньйонів, з якими необхідно також врегулювати міжособистісні відносини тощо. Більше того, багаторазово вона здається найпростішою з точки зору ведення податкової звітності, але це далеко не так.

Безсумнісно, законодавче регулювання інституту адвокатури потребує удосконалення [1; 8; 9; 10], однак визначення його векторів має здійснюватись на основі практично та науково обґрунтованих суджень про доцільність та зміст такого реформування.

Таким чином, реформування адвокатури має відбуватись, крім іншого, на засадах зростання ролі адвокатів, Національної асоціації адвокатів України та адвокатури в цілому, а також ґрунтуватись на об'єктивних потребах удосконалення законодавчого регулювання функціонування інституту адвокатури.

Список використаної літератури:

1. Аракелян М.Р. Концептуальні засади правоохоронної діяльності адвокатури. дис. ... доктора юрид. наук : 12.00.01. Одеса, 2019. 470 с.;
2. Про включення до порядку денного другої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання законопроєкту про внесення змін до Конституції України (щодо скасування адвокатської монополії) і про його направлення до Конституційного Суду України. Постанова Верховної Ради України від 03.09.2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/28-20#r9>;
3. Про адвокатуру та адвокатську діяльність. Закон України від 05.07.2012. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>;
4. «Адвокатська монополія» та пропонуєвальні проблеми представництва. Судебно-юридическа газета, 24.10.2019. URL: <https://sud.ua/ru/news/blog/153119-postupovo-usunuti-problemi-advokaturi-ta-sudovogo-predstavnistva>;
5. Репрезент в адвокатурі: що приховує НААУ. Цензор.нет, 19.12.2018. URL: https://censor.net.ua/resonance/3103232/repres_v_advokatur_scho_privoch_naau;
6. Адвокат Ілля Костін: «В адвокатурі ієрархічні структури повсюди. Система потребує перезавантаження» (заголовок з екрану). Цензор.нет, 06.02.2019. URL: https://censor.net.ua/resonance/3110278/advokat_ilya_kostin_v_advokatur_rarhehn_strukturi_povsyudi_sistema_potrebu_perezavantazhennya;
7. З'їзд адвокатів України. 2016 вже зареєстровано (заголовок з екрану). URL: <https://congresslawyers.com/>;
8. Бакайова Н. М. Функціональні та організаційні основи адвокатури України: дис. ... докт. юрид. наук : 12.00.10. Одеса, 2017. 487 с.;
9. Бірюкова А.М. Правовий статус адвоката і адвокатури: вітчизняна модель у контексті процесів глобалізації: дис. ... доктора юрид. наук : 12.00.10. Київ, 2019. 508 с.;
10. Вільчик Т. Б. Адвокатура як інститут реалізації права на правову допомогу: порівняльно-правовий аналіз законодавства країн Європейського Союзу та України: дис. ... доктора юрид. наук : 12.00.10. Х., 2016. 491 с.